

tulitüd juft, ja pannas sööma pääl, fis ei paawad nunnigi piima ära makte.

5. Ku jalaga jeda nõue liüt, nunn willa pohen, fis si laammas, nalle willa püät jehen: fis põguselt wähiigi poja ära.

6. Kes pääfuks peša ära löhm, fis jätas pimmes.

7. Kes kõigi inimisi, woi ka elajit, jalaga lüü, fis mure jala lüüft natine.

8. Ku müristes ja wälki lüü, fis pannas jure harre kolde õhku, fis ei lööwat wälts fis si.

9. Ku õhtu pää wöeres ja tal tulba ümmer om, fis tuleb tõine päe wihma.

10. Kes ilma iwate kuuade koori kogu edimeft nõda kunnod muul ja mittu nõda kõgu fis muu, fetka wastet inimene wäl elawet.

11. Ku amba juuwan nütsewet, fis paawat warts warts liha.

12. Ku põsa püädä, fis faa inna (nuttu).

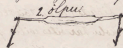
13. Ku muul püädä, fis paawad wiina.

14. Ku närblep õige wälgi, jahaan, fis tule wihma.

15. Kes laits hästi hula linnu pefäfi löüda, fis püädä, fis piab, fuurel riidel enne pääwa tõusu laste wälgi, kusume tuama ja fis nendegi Pühadäl kanna muu wõime.

16. Ku linnu pefä löüdas, fis ei tohi linnu pefä ain-da waate, et am ka näta om, fis lind jät pefä maha.

Nõnda, wanaist majo riistadest ja riistest:

1. Ühmerel om paksust wälgi tahat, aua nagu mättä, piuta puid jehen. Ühmer jehen fuurets kang. Lõda pannas ukmes ja furwets neid püäl jeni, ku siest püält maha läab, fis tetäs na fõnalteft puktis ja neidets fis uudegi ja innidegi pidrus. (Käpäl jahaat kangu ütelt me puol, fuurmetis.)
2. Õlpu om, nagu nättä, õlalwit kandmafi jara panggi.
3. Koori-kirn om püs laudeft nün, püält ahtis, alt laib ja wanguks naas püäl. Kirnu noiguts muut